

tás hangzott el eddig, de remélhetőleg a most beinduló új összefogás, amelynek fő kezdeményezője ismét csak Kelemen János, belátható időn belül fogható és lényeges eredményhez vezet. És mivel ma sok szó esett a dolog természeténél fogva arról a hatásról is, amelyet Dante a magyar szépirodalomra gyakorolt, hadd közöljek a tisztelt olvasókkal egy örömhírt is a tovább is tartó és nyilván kimeríthetetlen Dante-ihletettséggel kapcsolatban: a részben Hollandiában, részben Magyarországon élő kiváló költő és komparatista irodalomtudós Kemenes Géfin László nemrég jelentette meg rendhagyó és hallatlanul izgalmas könyvét (Versek Jolantához, Magyar Műhely Kiadó 2002), amelyben könyvének alapötletéhez és felépítéséhez nem csupán a Vita Nuova és a Színjáték szerkezetét és műfaját használja fel egy nagy és meghatározó szerelem dicsőítéséhez és analíziséhez, hanem teljességgel a Vita Nuova és a Convivio módján, egyúttal a legfrissebb Dante-szakirodalmat használva, megírja önmaga szerelmi ciklusának tudós kommentárját és négyféle értelmezését. A könyv túlnő a keretétől szolgáló szerelmi tematikán, és Dante segítségével nem csupán teljes lelki önéletrajzzá, hanem, ha kell, kemény és danteien könyörtelen szatirikus társadalmi körképpé alakul, amely talán egyedül méltó formája a XX. században világszerte szétszórt, dantei zarándokként a világban bolygó magyarság és magyar irodalom önábrázolásához.

Szörényi László

